

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 245/2023
24.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... – ... ..., чији је пуномоћник Јасмин Душтинац, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд - Огранак Тент Београд – Обреновац, са седиштем у Обреновцу, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2555/22 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2555/22 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2555/22 од 15.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова на име састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П1 31/21 од 25.11.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због немогућности коришћења дневног одмора током рада за период од маја 2018. године закључно са јануаром 2019. године исплати појединачно опредељене новчане износе са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 119.494,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2555/22 од 15.09.2022. године одбијена је као неоснована жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијени захтеви странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члан 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је накнада штете тужиоцу због немогућности коришћења дневног одмора у току рада. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права и у складу са постојећом судском праксом о томе да је послодавац дужан да послове које запослени обављају у режиму сменског рада, организује тако да запосленима омогући да искористе одмор у току дневног рада и на тај начин остваре своја права из члана 64. став 3. Закона о раду, ради ревитализације. Питање терета доказивања на околност да ли је запосленом омогућено коришћење годишњег одмора односно да ли је исти у томе онемогућен зависи од чињеничног стања у сваком конкретном спору и не представља разлог за посебну ревизију. Из наведених разлога, у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.02.2019. године, а вредност предмета спора је 48.250,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиоцу нису досуђени тражени трошкови на име састава одговора не ревизију, с обзиром да нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу трећем изреке на основу члана 165. ст.1 ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**